

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119213005
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8119213005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobkyne: A. B. C., D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. XX, zastúpenej Mgr. Ernestom Vokálom, advokátom, so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov, IČO: 50660888, proti žalovanému: A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. XXX, zastúpenému JUDr. Martinom Staroňom, advokátom, so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, IČO: 42083541, o vyporiadanie BSM, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 19C/34/2019-387 z 29.11.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán tak, že hnuteľné veci: motorové vozidlo Renault Laguna, EVČ: F., VIN: G., prívesný vozík, sedacia súprava/látka Belize, panelové radiátory 7 ks, strunová kosačka, vysúvací rebrík, detské hračky, plot, tehly, dosky, krytina, porcelán karlovarský, dymové lampy 3 ks, posteľné obliečky 7 ks, luxusný posteľný set, vybavenie do kuchyne, poháre, kávový servis, príbory 2 ks, gril, vázy, madona, drevený kríž v zostatkovej hodnote 1.450,- eur prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Nehnuteľnosti, a to rozostavaný rodinný dom postavený na parcele C-KN XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 215 m², parcelu C-KN - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 215 m², a parcelu C-KN XXX/X - orná pôda o výmere 587 m², ktoré nehnuteľnosti sú vedené na LV č. XXX okres F., obec A., katastrálne územie A. v zostatkovej hodnote 87.000,- eur prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Zostatok spoločného úveru poskytnutého na základe Úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.9.2013 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a.s. a stranami sporu ku dňu 29.11.2022 vo výške 20.939,12 eur s prísl. prikázal uhradiť banke žalobkyňi. Uložil žalobkyňi povinnosť na úplné finančné vyrovnanie zaplatiť žalovanému sumu 28.403,22 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 31.5.2008 a počas manželstva sa im narodili dve dcéry, a to dňa 17.8.2010 dcéra H. a dňa 25.2.2013 dcéra I..

3. Dňa 3.7.2008 uzavreli strany sporu ako kupujúci s predávajúcimi D. C. a J. C., rodičmi žalovaného, kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol pozemok - orná pôda nachádzajúca sa v k. ú. obce A., ako parcela č. XXX/X o výmere 802 m² zapísaná na LV č. XXX, a to za kúpnu cenu 3.000,- SK.

4. Dňa 27.8.2008 Obec A. pod číslom Č.j. A./XXX/XXXX-XX na žiadosť oboch vydala stavebné povolenie, ktorým povolila stavbu rodinného domu na pozemku parcelné č. XXX/X s tým, že stavbu rodinného domu je potrebné dokončiť najneskôr do piatich rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia; s tým, že odborný dozor bude vykonávať K. L. M., N. N. XXX.

5. Podľa znaleckého posudku znalkyne K. A. H. č. XX/XXXX zo dňa 12.8.2010 vyhotoveného pre účely zriadenia záložného práva, predmet: rozostavaný rodinný dom mal všeobecnú hodnotu 46.872,34 eur, drenáž 209,47 eur, parcela parcelné č. XXX/X hodnotu 2.653,24 eur a parcela parcelné číslo XXX/X 971,80 eur, celkom hodnota nehnuteľnosti bola stanovená na 50.700,- eur.

6. Dňa 17.9.2010 uzavreli strany sporu s ČSOB a.s. Zmluvu o poskytnutí úveru č. XXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť im úver vo výške 32.000,- eur na účel: výstavba/prestavba nehnuteľnosti na objekt úveru: rozostavaný rodinný dom A. bez súpisného čísla na parcele CKN č. XXX/X, stupeň rozostavanosti určený znaleckým posudkom č. XX/XXXX a parcela CKN č. XXX/X orná pôda o výmere 587 m², parcela CKN č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 215 m², ktoré vznikli rozdelením geometrickým plánom č. XXX/XXXX z pôvodnej parcely CKN č. XXX/X orná pôda o výmere 802 m², všetko bude zapísané na LV č. XXX, k. ú. A..

7. Zo žalobkyňou predložených výpisov z účtu na meno B. E. č. účtu XXXXXXXXXXX, za obdobie od 26.2.2008 do 14.1.2010 (č.l. 43 - 45), súd zistil, že z účtu bola vybratá suma 384.010,10 SK dňa 26.5.2008, teda krátko pred uzavretím manželstva, kde potom na účte zostala suma 200.440,70 SK, a následne na účet prichádzali platby a uskutočňovali sa výbery, pričom ostatný výber bol uskutočnený 31.12.2009 vo výške 9.542,39 eur.

8. Zo žalobkyňou predložených výpisov z účtu na meno O. E. číslo účtu XXXXXXXXXXX za obdobie od 24.1.2008 do 31.12.2008 a následne od 1.5.2008 do 21.7.2019 (č.l. 46 - 47) súd zistil, že účet bol vedený ako vkladná knižka Kapitál v mene USD číslo vkladnej knižky: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Na vkladnej knižke bola ku 24.4.2008 suma 90.260,78 USD, 10.10.2013 bola z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX E. O. poukázaná suma 4.514,33 USD.

9. Z potvrdenia Tatra banky, a.s. zo dňa 31.7.2017 súd zistil, že z termínovaného vkladového účtu číslo F. XXXX XXXX XXXX XXXX klientky A. B. C., A. XX, XXX XX A., r. č. XXXXXX/XXXX bol dňa 24.8.2010 zrealizovaný výber vo výške 10.000,- eur a dňa 15.12.2010 bol zrealizovaný výber vo výške 6.950,- eur.

10. Zo žalobkyňou predloženého sumáru výdavkov súvisiacich s výstavbou rodinného domu (č.l. 84, 85 a 116) súd zistil, že zo svojich výlučných prostriedkov mala vynaložiť za projektovú dokumentáciu sumu 24.000,- SK, v dňoch 6.8.2008 a 27.8.2008 za stavebný materiál a zaplatenie prác na základoch sumu 91.000,- SK.

11. Zo žalobkyňou predloženého sumáru súm čerpaných z úveru (č.l. 117) súd zistil, že úver mal byť použitý na: strešnú krytinu, odkvap. systém a okná - 8.634,69 eur, vata na dom - 1.270,- eur, vata do podkrovia - 1.400,- eur, stavebniny Majo - 4.219,- eur (+ 43,- doprava), okná a dvere - 5.500,- eur, parapety na okná - 500,- eur, na kúpu auta - 1.250,- eur, omietky poiaci (600 m² x 9) - 5.600,- eur, (doplatok 200,- eur, lebo boli krivé steny), zalievanie deky - 2.000,- eur, veniec posledný 630,- eur, dvere do garáže - 1.300,- eur.

12. Medzi stranami sporu došlo k dohode o rozsahu hnutelných vecí nadobudnutých za trvania manželstva s tým, že došlo k dohode aj o zostatkových hodnotách týchto vecí. Na základe tejto dohody predmetné hnutelné veci v celkovej zostatkovej hodnote 1.450,- eur teda súd tak, ako je uvedené vo výroku I. predmetného rozsudku prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej.

13. Vo vzťahu k tomu, či do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria okrem rozostavaného rodinného domu aj nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnopredajnej zmluvy uzavretej dňa 3.7.2008 na námietku žalovaného, že nepatria, lebo boli nadobudnuté absolútne neplatnou kúpnou zmluvou v rozpore s § 39 OZ pre zastretie skutočného úmyslu predávajúcich - jeho rodičov pozemok darovať žalovanému, súd poukazuje na tú nespornú skutočnosť, že ak strany sporu boli aktérmi zastieraného právneho úkonu, bolo by v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 OZ a princípmi

spravodlivosti, aby ich spoločné nezákonné konanie po rokoch malo byť posudzované v ich prospech ako neplatný právny úkon, pretože oni sa rozhodli pre tento právny úkon, a sú povinní znášať všetky dôsledky z takéhoto právneho úkonu, a v danom prípade právny dôsledok pre žalovaného, ktorý túto námietku produkuje je ten, že predmetná nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom kúpno-predajnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi rodičmi žalovaného a kupujúcimi manželmi patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva a je potrebné ju vyporiadať.

14. Keďže žalovaný prehlásil, že v prípade, ak súd jeho túto námietku neakceptuje, súhlasí s tým, že zostatková hodnota nehnuteľností vrátane rozostavaného rodinného domu bola stranami sporu dohodnutá na 87.000,- eur, zostalo súdu rozhodnúť o tom, komu z manželov predmetné nehnuteľnosti prikázať do výlučného vlastníctva.

15. Ohľadom tejto spornej otázky, súd sa riadil vyššie uvedenou zákonnou úpravou, ktorá v daných prípadoch kladie zreteľ predovšetkým na potreby maloletých detí, ktoré pochádzajú z tohto manželstva a boli zverené do osobnej starostlivosti matky, s ktorou bývajú v tej istej obci u starých rodičov v stiesnených bytových podmienkach.

16. Keďže v rámci tzv. širšieho vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strany sporu navrhli vyporiadať aj spoločné dlhy, súd konštatuje, že jediným spoločným dlhom je dlh z úveru poskytnutého ČSOB 17.9.2010 a následne prefinancovaného úveru poskytnutým Slovenskou sporiteľňou, a.s. 11.9.2013, kde zostatok tohto dlhu ku dňu právoplatnosti rozvodového rozsudku predstavoval sumu 26.849,59 eur a ku dňu rozhodnutia súdu 20.939,12 eur, pričom je nesporné, že sumu predstavujúcu rozdiel uhradil žalovaný.

17. Úvery, ktoré boli uzavreté v priebehu manželstva len jedným z manželov, v danom prípade podľa tvrdenia žalovaného práve ním, podľa ustálenej súdnej praxe nie sú spoločnými úvermi, preto ich súd ani v tomto konaní nevyporiadava. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sumu 6.000,- eur z úveru uzavretého 30.12.2016 použil na financovanie stavby, a navrhol ju vyporiadať ako vnos, napokon sám priznal, že túto skutočnosť nevie preukázať., a preto súd sa s touto sumou ako sumou preukázaných vnosov v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku ani nezaobrá.

18. V danom prípade žalobkyňa tvrdí vnos vlastných finančných prostriedkov získaných pred uzavretím manželstva do výstavby rodinného domu, s ktorého výstavbou sa započalo krátko po uzavretí manželstva. Na preukázanie tejto skutočnosti predložila potvrdenia bánk, v ktorých mala ku dňu uzavretia manželstva uložené finančné prostriedky, s tým, že boli uložené aj na účte jej brata O. E., ktorú skutočnosť tento aj potvrdil. Žalobkyňa tvrdila, že v tom čase mala na účtoch vlastných finančných prostriedkov vo výške cca 1,9 mil. SK, ktorú túto skutočnosť jej potvrdili brat O. aj sestra C., z potvrdení však súd za preukázané v tomto kontexte považuje iba účty znejúce na jej meno., so zostatkami na účtoch podľa výpisov z účtov a potvrdení.

19. Pokiaľ žalobkyňa predložila sumár podporený dodacími listami, faktúrami a pokladničnými dokladmi z obdobia od 6.8.2008 do 10.10.2015, aj sumár o tom, čo z prác a materiálov bolo hradených zo spoločného úveru, kde sama priznala, že aj žalovaný niektoré platby uhradil, žalovaný neuplatnil nárok na tieto vnosy, navrhoval neprihliadať k vnosom z ani jednej strany sporu, preto k nim súd neprihliadal.

20. Žalovaný spochybnil vierohodnosť predloženého sumáru a aj samotná žalobkyňa, keď uviedla, že jednotlivé doklady, aj keď znejúce na meno jej manžela nemožno prijať ako dôkaz o tom, že ich platil zo svojich prostriedkov, nakoľko v niektorých prípadoch mu peniaze na zaplatenie týchto cien a materiálov dala zo svojich výlučných prostriedkov, v niektorých prípadoch ich tam dopísala zo súcitu.

21. Aj keď teda precíznosť žalobkyne vo vzťahu k účtom a financiám súd zistil a konštatoval ešte v konaní o úpravu práv a povinností a v rozvodovom konaní, a priznal ju aj žalovaný, ak niet iného dôkazu o tom, že tie ktoré práce a stavebné materiály a iné výdavky v súvislosti s výstavbou rodinného domu vynaložila počas trvania manželstva zo svojich výlučných prostriedkov nemožno automaticky odvodiť, že ich aj ozaj uhradila, a že v takejto výške v akej predložila sumár, je dôvodné zohľadniť aj predmetný vnos z jej majetku do majetku spoločného.

22. Samotný žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nevie povedať, či dala zo spoločného majetku 5.000,- eur, či 10.000,- eur, nemá o tom vedomosti, aby tam dávala vyššie sumy, ale nevie koľko mala na účte, a do dnešného dňa ani nevie koľko zarábala, koľko dala do domu.

23. Je potrebné zobrať do úvahy aj tú nespornú skutočnosť, že manželia s výstavbou rodinného domu započali krátko po svadbe, a tak spoločne našetrované finančné prostriedky z vlastných príjmov v tom čase obaja manželia objektívne mať nemohli., a ako zhodne potvrdili, každý z nich spravoval svoje financie sám, nemali spoločné financie a ak aj uskutočňovali v rámci manželstva nejaké platby či už bežného charakteru alebo týkajúce sa výstavby rodinného domu, tak zo svojich výlučných finančných prostriedkov.

24. Je dôvodné priznať žalobkyni vnosi uvedené pod bodmi 14.1- 14.7. odôvodnenia tohto rozsudku, výdavky uskutočnené v období od začiatku výstavby rodinného domu do decembra 2018, a to za stavebný materiál, dodávku kameniva, poplatok za pripojenie na plyn a tehly v súhrnnej sume 310.097,81 SK, ktorú sumu je možné vzhľadom na to, že to bolo krátko pred prijatím meny eura, prepočítať cez koeficient 30,126 a priznať tak vynaloženie výlučných prostriedkov vo výške v prepočte na euro vo výške 10.293,36 eur.

25. Preukázané sú výsluchmi svedkov položky pod bodmi 14.23 - montáž krovu a 14.28. vybavenie kúpeľne v celkovej sume 6.317,54 eur, teda za dôvodné považuje súd vnosi žalobkyne vo výške 16.610,90 eur. Ostatné vnosi vyčíslené žalobkyňou pre nemožnosť ich objektívneho preskúmania, s prihliadnutím na námietky žalovaného, súd nemohol prijať a bez výhrady akceptovať.

26. Vnosi z titulu zaplatenia stavebných prác, súd nemohol zobrať do úvahy, keďže o ich výške nebol žalobkyňou predložený listinný dôkaz (podpísaný doklad o prijatí tejto sumy) a ich výška ani nebola potvrdená inými v konaní vykonanými dôkazmi.

27. Ohľadom týchto a ďalších položiek nárokových žalobkyňou súd netvrdí, že tieto nemohla vynaložiť zo svojich výlučných finančných prostriedkov, a ohľadom platenia stavebných prác vypovedali svedkovia L. a C., teda nárok je preukázaný, a je z praktického hľadiska logicky prijateľné aj to, že ak pracovali na stavbe robotníci, tak aj strava predstavovala určitú položku, ale tieto vnosi súd považuje za preukázané len čo do základu a nie do výšky, preto súhrnne súd konštatuje, že dôkazné bremeno o týchto svojich vynaložených, čo do výšky vnosoch neunesla, a preto súd nemôže jednoznačne vyhodnotiť tieto, ňou vyčíslené úhrady v jej prospech ako vnosi z jej výlučného majetku na majetok spoločný.

28. Pokiaľ na stavbe rodinného domu pracovali rodinní príslušníci strán sporu, tento ich pracovný vklad súd nepovažuje za vnosi zo strany tej - či ktorej strany sporu, ale za rodinnú výpomoc.

29. V rámci preukazovania a zohľadňovania vnosov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nemôže súd, aj vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od vzniku týchto finančných nákladov, vykonávať ekonomickú analýzu a inventúru všetkých finančných tokov v manželstve, a brať do úvahy každú jednotlivú položku, aj bagatelnú, vynaloženú tým ktorým manželom.

30. K výške finančného vyrovnania súd dospel s poukazom na ustálenú súdnu prax takto:. Hodnota aktív nadobudnutých počas trvania manželstva predstavuje hodnotu rozostavaného rodinného domu a nehnuteľností vo výške 87.000,- eur a hodnotu hnuťelných vecí vo výške 1.450,- eur, teda 88.450,- eur. Od tejto sumy je potrebné odrátať vnosi žalobkyne vo výške 16.610,90 eur, čo predstavuje sumu 71.839,10 eur a toto je suma, ktorú je potrebné deliť dvomi, a tak dospejeme k sume pripadajúcej na každého z manželov - sume 35.919,55 eur, každý z manželov má nárok pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva na tento podiel. Ak pripočítame u žalobkyne túto sumu k sume vnosov a pripočítame sumu podielu pripadajúceho žalovanému, dospejeme k sume čistej hodnoty majetku 88.450,- eur. Žalobkyni podľa rozhodnutia súdu má pripadnúť celý majetok nadobudnutý počas trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva, a tak je povinná uhradiť žalovanému jeho zákonný podiel vo výške 35.919,55 eur.

31. Ohľadom širšieho vysporiadania zákonného majetkového spoločenstva navrhli strany sporu vyporiadať aj spoločný dlh, ktorý predstavuje zostatok úveru, ktorý im bol poskytnutý v roku 2010 a prefinancovaný v roku 2013.

32. Spoločný dlh je potrebné vyporiadať tak, že ak jeho zostatok k zániku bezpodielového spoluvlastníctva predstavoval 26.849,59 eur, každý z manželov má povinnosť tomu z manželov, ktorý preberie spoločný dlh, uhradiť na vyrovnanie polovicu tejto sumy.

33. Je nesporné, že spoločný dlh ku dňu rozhodnutia súdu predstavuje sumu 20.941,12 eur, preto ak tento dlh preberá žalobkyňa, je povinný jej žalovaný uhradiť polovicu tejto sumy, teda 10.470,56 eur, ale keďže za ňu uhradil sumu predstavujúcu rozdiel medzi sumou 26.849,59 eur a sumou 20.941,12 eur, delené dvomi, teda sumu 2.954,23 eur, je potrebné túto sumu odrátať od jeho záväzku, jeho záväzok teda predstavuje 10.470,56 eur mínus 2.954,23 eur, teda 7.516,33 eur.

34. Zohľadniť, a teda odrátať z tohto jeho záväzku, ešte aj polovicu tej sumy, ktorú za žalobkyňu platil od začiatku splácania úveru po zánik ich bezpodielového spoluvlastníctva, by ale odporovalo princípom pre zákonné majetkové spoločenstvo manželov, ktoré počas manželstva trvá.

35. Ak žalovaný uhrádzal spoločný dlh, žalobkyňa, a toto jej tvrdenie žalovaný nevyvrátil, financovala vedenie spoločného života a uhrádzanie spoločných potrieb, ktoré nepochybne v každom manželstve vznikajú, a ako vyplýva aj zo skoršieho konania o úpravu práv a povinností voči maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva a z konania o rozvod manželstva.

36. Žalovaný, ktorý opustil spoločnú domácnosť na Vianoce v roku 2016, po tom, čo predtým striedavo rodinu opúšťal a odchádzal bývať ku svojim rodičom, aby ponechal výlučne na žalobkyňu starostlivosť o rodinu a uspokojovanie bežných potrieb maloletých detí, preto by nebolo spravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 OZ, aby o túto sumu za obdobie od opustenia spoločnej domácnosti do zániku zákonného majetkového spoločenstva mal byť jeho záväzok znížený.

37. Dlh, ktorý vznikol uzavretím úverovej zmluvy samotným žalovaným dňa 30.12.2016, nie je spoločným dlhom, a preto ho súd nevyporiadava.

38. Ak teda žalobkyňa má voči žalovanému záväzok vo výške 35.919,55 eur a žalovaný voči žalobkyňi záväzok vo výške 7.516,33 eur, je povinná žalobkyňa po započítaní tejto sumy zaplatiť žalovanému na úplné finančné vyrovnanie pri tomto širšom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 28.403,22 eur.

39. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 257 CSP.

40. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a prikázal veci, ktoré sú predmetom tohto konania, vrátane spoločného dlhu, do jeho vlastníctva a uložil mu povinnosť zaplatiť na úplné finančné vyrovnanie žalobkyňi 30.800,21 eur alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

41. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

42. Poukázal na to, že pokiaľ súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o prikázaní nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne o tvrdenie žalovaného v rozvodovom konaní, že chce rodinný dom predať, takáto okolnosť nemôže slúžiť ako dôkaz o vyporiadaní BSM.

43. Žalovaný totiž vysvetlil súdu, z akého dôvodu požaduje prikázať rozostavaný dom do jeho výlučného vlastníctva, nakoľko chce tento dokončiť a využívať pre svoje potreby a bývanie s novou partnerkou a jej maloletými deťmi. Priamymi susedmi predmetnej nehnuteľnosti sú jeho rodičia. Žalovaný má dostatok peňažných prostriedkov na dokončenie rodinného domu, nakoľko mu bol predbežne schválený úver, ktorý by postačoval na vyplatenie žalobkyne z BSM, ako aj na dostavbu rodinného domu. Jeho deti pochádzajúce z manželstva sporových strán nemajú kladný vzťah k starým rodičom a týmto nezdravia. Žalobkyňa zakúpila pozemok v N. E. F., ktorý napísala na svojho brata a vyjadrila sa, že ide stavať rodinný dom v N. E. F., pričom predmetný rodinný dom v obci A. predá svojmu synovcovi, ktorý ho dokončí. Preto sú nesprávne závery súdu o tom, že žalovaný sa mal vyjadriť v rozvodovom konaní

ohľadom rozostavaného rodinného domu v tom zmysle, že tento chce predať. Žalovaný by spolu s nehnuteľnosťami zapísanými na LV XXX, k. ú. A., prevzal a splácal spoločný úver Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorý ku dňu rozvodu manželstva predstavoval sumu 26.849,59 eur a ku dňu vyhlásenia rozsudku 20.941,12 eur. Po zhodnotení vyporiadania, ktoré by nastalo v prípade, ak by hnutelné a nehnuteľné veci, ktoré sú predmetom tohto konania, boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva, by mal zaplatiť žalobkyni sumu 30.800,21 eur.

44. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

45. V následných vzájomných vyjadreniach (§ 374 ods. 2, 3 CSP) zotrvali sporové strany na svojich doterajších stanoviskách.

46. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

47. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania a nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

48. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jednému z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

49. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

50. Podľa § 145 Občianskeho zákonníka bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov, v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon neplatný. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

51. Podľa § 149 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 ods. 1.

52. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. Podľa § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v paragrafe 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

53. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

54. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že manželstvo sporových strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 28P/56/2017-58 zo 6.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.12.2017. Maloleté deti sporových strán H. C. a I. C. boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec

– žalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu, a to na maloletú H. sumou 80,- eur mesačne a na maloletú I. sumou 70,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky.

55. Počas trvania manželstva nadobudli sporové strany hnutelné a nehnuteľné veci tak, ako sú špecifikované vo výroku napadnutého rozsudku, teda jednak hnutelné veci spotrebné charakteru a nehnuteľnosti, t. j. rozostavaný rodinný dom postavený na parcele CKN XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie, ako aj súvisiace parcely zapísané na LV XXX, k. ú. A., okres F.. Súd prvej inštancie správne zistil aj hodnotu hnutelných vecí vo výške 1.450,- eur a so zreteľom na postoj sporových strán v tomto konaní aj hodnotu nehnuteľností vo výške 87.000,- eur. Správne je zistenie aj ohľadom úveru s Slovenskej sporiteľni, a.s. pod č. XXXXXXXXXXXX, ktorý predstavoval ku dňu zániku BSM sporových strán (právoplatnosti rozsudku o rozvoze ich manželstva) sumu 26.849,59 eur, avšak tento úver bol splácaný aj po zániku BSM sporových strán, teda po rozvoze ich manželstva, a preto pri zohľadnení celkového vypořádania správne zohľadňoval súd prvej inštancie jeho zostatok ku dňu rozhodnutia súdu vo výške 20.939,12 eur. Okolnosť, že po rozvoze manželstva tento úver splácal žalovaný, a takto zaplatil rozdiel medzi pôvodnou sumou 26.849,59 eur a 20.939,12 eur, súd prvej inštancie pri vypořádaní BSM aj zohľadnil a podrobne svoje úvahy vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, vrátane výroku o povinnosti žalobkyne za týchto okolností zaplatiť žalovanému na úplné vyrovnanie sumu 28.403,22 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Tieto úvahy súdu prvej inštancie sú správne a zohľadňujú cenu okruhu vecí, ktoré sú predmetom tohto vypořádania BSM, ako aj okolnosť (v zmysle vyššie uvedeného), že žalovaný splácal úver, ktorého splatenie bolo prikázané do povinnosti žalobkyne, čo sa pri konečnom vypořádaní premietlo do jej povinnosti zaplatiť žalovanému vyššie uvedenú sumu 28.403,22 eur. V tomto kontexte správne súd prvej inštancie zohľadnil aj okolnosť, že žalobkyňa disponovala finančnými prostriedkami aj pred uzavretím manželstva, ktoré boli následne použité pre stavbu predmetného rodinného domu v celkovej preukázanej výške 16.610,90 eur. V tomto kontexte treba súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že bez týchto finančných prostriedkov, ktoré mala žalobkyňa na základe svojej pracovnej činnosti v USA ušetrené, by sporové strany nemohli realizovať výstavbu tohto rodinného domu v takom rozsahu a čase, v akom k tomu došlo.

56. Pokiaľ ide o podstatnú otázku týkajúcu sa prikázania predmetných hnutelných vecí a nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne, možno konštatovať, že ani v tomto smere súd prvej inštancie nepochybil.

57. Je nepochybné, že žalovaný sa v rámci rozvodového konania, t. j. v konaní na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28P/56/2017 vyjadril, že chce predmetný rodinný dom získať, dokončiť ho a následne predať, čo nie je zistenie, ktoré by bolo vylúčené z kompetencie súdu prvej inštancie v konaní o vypořádanie BSM, keďže tieto informácie sa nachádzajú v pripojenom súdnom spise. Podstatnou okolnosťou, pre ktorú treba súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o prikázaní predovšetkým nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne, a taktiež aj úveru, ktorý je potrebné v tejto súvislosti splatiť, je to, že žalobkyňa boli zverené v konaní pod sp. zn. 28P/56/2017 Okresného súdu Prešov do výchovy maloleté deti, ktoré sú so zreteľom na svoj vek (H., nar. XX.X.XXXX a I., nar. XX.X.XXXX) naďalej maloleté a je potrebné zabezpečiť aj ich bytovú potrebu. Nebola vyvrátená argumentácia žalobkyne, prezentovaná v priebehu prvoinštančného konania, z ktorej vyplýva, že v súčasnosti býva v stiesnených pomeroch u svojej matky spolu s maloletými deťmi. Za týchto okolností je táto argumentácia silnejšia na strane žalobkyne, ako argumentácia žalovaného spočívajúca v tom, že si chce založiť novú rodinu a v tomto kontexte sa starať aj o maloleté deti novej partnerky. Je pochopiteľné, že súd prvej inštancie zohľadnil záujmy maloletých detí, ktoré pochádzajú z manželstva sporových strán a nie iné okolnosti, ktoré sú prezentované žalovaným.

58. Preto nemožno prihliadať na návrh žalovaného spočívajúci vo výhodnejšom finančnom vypořádaní pre žalobkyňu, pokiaľ by mu boli nehnuteľnosti prikázané do jeho výlučného vlastníctva a k tomu, že v tejto súvislosti by mal zaplatiť na základe dohodnutého úveru žalobkyňi sumu 30.800,21 eur, pretože v tomto kontexte prevažuje záujem riešenia bytovej potreby maloletých detí.

59. Okolnosti tvrdené žalovaným v jeho odvolaní spočívajúce v tom, že v skutočnosti žalobkyňa chce postaviť rodinný dom v obci N. E. F., ktorý je v súčasnosti (formálne) vedený na jej bratovi a predmetný rodinný dom, ktorý sa vypořádava v tomto konaní, chce predať, zostali nepreukázané.

60. Správne postupoval súd prvej inštancie aj pokiaľ nevezal do úvahy ďalší dlh, ktorý bol prezentovaný žalovaným v priebehu prvoinštančného konania a vo vzťahu ku ktorému uzavrel úverovú zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, a.s. na sumu 12.000,- eur v mesiaci december 2016, pretože v tom čase už sporové strany spolu nežili manželským životom. Tento úver bol braný žalovaným bez preukázanej vedomosti žalobkyne o tomto úkone a v zmysle výsledkov dokazovania na súde prvej inštancie sa žalovanému nepodarilo preukázať, aby finančné prostriedky získané týmto úverom bol použil na výstavbu predmetného rodinného domu. Preto v tomto ohľade platí judikatúra, aj keď staršieho dáta, ktorá je však aplikovateľná aj v súčasnosti, a to rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSR 3CZ/57/73 a aktuálna naň nadväzujúca judikatúra 4Cdo/123/2008 Najvyššieho súdu SR.

61. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, a to vrátane výroku o trovách konania, a preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

62. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).